

Sygn. akt VIII U 787/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek	

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2020 r. w Gliwicach

sprawy L. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania L. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 14 maja 2020 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska - Piątek

Sygn. akt VIII U 787/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu L. S. prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu podał, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, przed 1 stycznia 1999 roku, nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie osiągnął wieku 60 lat, nie nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury pomostowej. Zdaniem ubezpieczonego spełnia on wszystkie warunki.

W piśmie z dnia 16 października 2020 roku ubezpieczony wskazał, że w dacie złożenia wniosku o emeryturę pomostową nie miał rozwiązanego stosunku pracy i nadal go nie rozwiązał. Wniósł o sprawdzenie czy spełnia

podstawowy warunek do prawa do emerytury pomostowej tj. czy posiada ponad 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. S. urodził się (...) i na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie ukończył 60 lat. Wiek ten osiągnął w dacie wydania wyroku. Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu do stażu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze 14 lat, 4 miesiące i 17 dni. Zdaniem ubezpieczonego do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres pracy od 6 lipca 1978 roku do 30 września 2004 roku w Kopalni (...) i Przedsiębiorstwie (...).

Ubezpieczony pozostaje w zatrudnieniu w (...) S.A. Kopalni (...) od 4 kwietnia 2005 roku do nadal.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Przeprowadzonym dowodom sąd przyznał walor wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd pominął dowód z zeznań świadków M. D., L. G. i przesłuchania stron ponieważ przeprowadzenie ich było zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy z uwagi na okoliczność, że wszystkie warunki do przyznania prawa do emerytury pomostowej muszą być spełnione łącznie, a ubezpieczony nie rozwiązał stosunku pracy.

Sąd zważył co następuje:

odwołanie nie było zasadne.

Kwestię warunków do emerytury pomostowej reguluje ustawa z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U. nr 237, poz.1656). Zgodnie z jej art. 4 pkt 7 jednym z warunków przyznania prawa do emerytury pomostowej jest rozwiązanie stosunku pracy. Ubezpieczony tego warunku nie spełniał. Brak spełnienia tej przesłanki uniemożliwia nabycie przez odwołującego prawa do emerytury pomostowej, nawet w sytuacji spełnienia wszystkich pozostałych przesłanek, gdyż wszystkie wymagane przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Fakt, iż ubezpieczony nadal pozostaje w zatrudnieniu, nie pozwala zatem na przyznanie mu prawa do spornego świadczenia.

Natomiast w sytuacji sporu co do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze – z uwagi na brak rozwiązania stosunku pracy – bezprzedmiotowym stało się ustalanie, czy ubezpieczony taką pracę wykonywał jak wskazywał w odwołaniu, bowiem nawet pozytywna odpowiedź na to pytanie nie pozwoliłaby na przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Sąd orzekający nie neguje, iż posiada uprawnienie do badania okresu pracy ubezpieczonego jeżeli ten jest sporny, jednak może tego dokonywać jedynie w sytuacji, gdy zbadanie tej przesłanki jest istotne dla przyznania prawa do świadczenia. Natomiast brak spełnienia innych przesłanek koniecznych do nabycia prawa do emerytury pomostowej (tutaj brak rozwiązania stosunku pracy) przesądza już o prawidłowości, zaskarżonej decyzji i dalsze prowadzenie postępowania jest bezprzedmiotowe.

W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest bowiem dopuszczalny wyrok wyłącznie ustalający, iż ubezpieczony przez 15 lat pracował w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

A zatem w niniejszej sprawie bezprzedmiotowe było przeprowadzanie postępowania dowodowego w tym zakresie. Z uwagi na powyższe sąd pominął dowód z zeznań świadków i przesłuchania stron – o czym była mowa wyżej.

Reasumując, ubezpieczony na dzień wydania zaskarżonej decyzji oraz na dzień wyrokowania w przedmiotowej sprawie nie spełnił przesłanki rozwiązania stosunku pracy, czego bezwzględnie wymaga art. 4 pkt 7, wobec czego brak podstaw do przyznania świadczenia w oparciu o ten przepis.

Z uwagi na powyższe sąd, na podstawie art. 47714 § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek